

Matriikkelit
KOR

KORPISOTURI 8

KARJALAN JAAKARIPATALJOONAN ALIUPSEERIKO
KURSSI 47

63. 854.

K O R P I S O T U R I 8

Karjalan Jääkäripataljoonan
Aliupseerikoulun 47. kurssin
kurssijulkaisu

Päätoimittaja Jaani Viherluoto
Toimitussihteeri Erkki Huopio
Kuvat Markku Hytönen

000 00 57977

Karjalan Jääkäripataljoonan Aliupseerikoulun oppilas

Kun lausutaan sana r y h m ä n j o h t a j a, saadaan usein mielikuva tarmokkaasta ja yritteliästä, sanan parhaassa merkityksessä sotilaallisesta ja siksi esikuvaksi kelpaavasta sekä huumorintajuisesta nuorukaisesta, joka on koulutettu johtamaan muita asepalvelustaan suorittavia nuoria miehiä.

Sinun kohdaltasi Karjalan Jääkäripataljoonan Aliupseerikoulun oppilas, on ryhmänjohtajien koulu, aliupseerikoulu nyt päättynyt. Silta kohdalta Sinut on katsottu valmiiksi, Sinua onnittelaa, ja Sinä tunnet tyytyväisyyttä saavutuksestasi.

Ja niin tuleekin olla!

Mutta jos aliupseerikoulu onkin nyt päättynyt, niin ryhmänjohtajan työ on vasta alkamassa. Nyt vasta tullaan todella näkemään, minkälainen johtaja Sinä olet kun Sinun komentoosi annetaan elävää ja kaikille vaikutteille altista materiaalia. Jos Sinä kykenet olemaan tarmokas löytääksesi parhaat keinot ryhmäsi miesten opastamiseksi, jos osaat olla sotilaallinen ja esimerkki niin, että ryhmäsi miehistä heijastuu Sinun kuvanasi selkeä suomalainen sotilas sekä jos huumorisi avaa eikä sulje, silloin Sinä olet oikealla tiellä.

Sinä olet oikealla tiellä, suomalaisten sotilaiden johtajan tiellä!

Kontioranta 23. 11. 1962.

Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja
Everstiluutnantti

J. Elan Selin.

Oppilaat

Aliupseerikoulun aikakirjoihin on kuluneen kesän ja syksyn ajalta viety 47. kurssin vaiheet. Kurssin piiriin liitettiin tervetulleena lisänä nyt krh- ja pst-oppilaat, jotka usean vuoden poissaolon jälkeen palautettiin omiensa pariin. Olette nyt päättämässä opiskelunne ja työnne, osan valmistuessa jatkamaan sitä vielä saman verran RUK:ssa, osan puolestaan siirtyessä ryhmänjohtajan vastuulliseen tehtävään pataljoonan eri yksiköissä. Ensimmäinen tavoitteenne on saavutettu, mutta toinen, vaativampi odottaa!

Se, mitä teille on kurssin aikana opetettu, olkoon käyttöpääomana tehtävissänne. Valmistautukaa ja keskittykää määrätietoisesti esimiesasemanne muistaen kaikkeen. Olkaa rehtejä, oikeudenmukaisia, tasapuolisia ja samalla vaativia johtoonne uskotuille. Alaisenne katsovat teihin, heistä heijastuu oma itsenne. Olkoon tämä kuva aina oikean jääkärihengen elähdyttämä jokaisen kohdalla. Annan tunnustuksen palvelustanne aliupseerikoulussa, ja toivotan teille parhainta menestystä tulevilla tehtävissänne.

Kapteeni
Koulun johtaja

Oppilaat

Lähes neljä kuukautta kestäneet opintonne aliupseerikoulussa ovat päättyneet. Ryhmänjohtajan vaativat tehtävät odottavat teitä perusyksiköissänne. Te tulette toimimaan ryhmänne miesten lähimpinä suoranaisine esimiehinä, ja teistä ryhmänne miehet ottavat esikuvansa.

Pitäkää siis mielessänne sen ryhmänjohtajan esimerkki, jota itse kunnioititte alokasaikananne. Vaativaa, tiukkaa, asiallista ja oikeudenmukaista esimiestä suomalainen sotilas toivoo itselleen ja tällaista hän myöskin kunnioittaa.

Olkoon tämä kurssijulkaisunne se yhdistävä side, joka sitä katsellessanne vielä vuosien kuluttuakin tuo mieleen erään vaiheen elämästänne. Vaiheen, jollain kuuluitte kurssi 47:n oppilaskuntaan, jonka yhteistyönä tämä lehtenne on valmistunut. Onnittelen saavutuksistanne ja toivon onnea ja menestystä teille kaikille tulevilla tehtävissänne.

Kuraattori
Kersantti

Me ja isänmaa

savivarpaitten savi varpaitten
välistä kun olimme pieniä
sodasta luimme myöhemmin kun osasimme
eikä tehnyt vaikutusta
sanomalehdet tappaa lapset jo pieninä
tilastot todistavat pommeja rajoilla
kyyhkysiä pään päällä
naiset pesee patsaita
nurmikoilla ei lapset juokse
maamme selluloosaa puuspriitä, täällä
traktori vetää neliauraa
hevosista jäänyt pelkkä nauru
mikä nakkikaaos Rautatientorilla
kiskot solmussa Riihimäellä
lokki jäätynyt räpylästään
Havis Amandan korvaan:
en usko strontiumiin, paljon hauskaa jäljellä
"aikuisia" aikuisia joille nauraa

Huopio

Kun talsimme pikkulapsena kotipihallamme niin että savi pursusi varpaittemme välistä, oli maassa sota. Harva meistä muistaa tuosta ajasta mitään. Vanhempamme ovat ehkä kertoneet siitä, ja olemme tällöin havainneet heissä ylpeyttä siitä että pieni maa miltei voitti suuren.

Meidän on vaikea tajuta vaaraa jossa isänmaamme silloin oli. Pidämme koko sotaa mukavana historian kertomuksena tajuamatta, miten röyhkeää pilaa teemme. Olemme jo miltei aikuisia, valmistumme astumaan isänmaan palvelukseen. Vanhemmilla on täysi syy kysyä, voiko meihin luottaa ja mikä on suhteemme isänmaahan.

Myönnän että tuollainen huolestuneisuus on aiheellista, sillä me emme ole todella näyttäneet mikä on suhteemme isänmaahan. Me emme ole sitä huimapäistä jääkäri nuorisoa, joka ennen vapaussotaa mykisti vanhoillisimmat suomalaiset tai sitä 30-luvun nuorisoseuralaisjoukkoa, joka pystytti kymmenille merkkihenkilöille komeat patsaat. Tämän päivän vanhempi polvi on keksinyt meille monia nimityksiä: Minna Canthin solvaajat, tanttien vihaajat, parrakkaat vihaiset nuoret miehet jne. Mitä me oikeastaan olemme?

Jotta saataisiin oikea kuva meidän isänmaallisuudestamme, on katseltava menneisyyttä. Synnyimme sotaan. Lapsuutemme vietimme jälleenrakennuksen aikoina. Jokainen voi kuvitella vanhempiemme senhetkiset ajatukset. He toivoivat ettemme me koskaan joutuisi kertaamaan heidän kokemuksiaan. Sota ei kuitenkaan loppunut rauhantekoon, ja koko nuoruutemme ajan olemme saaneet kuulla ja lukea taisteiluista Koreassa, Vietnamissa, Kuubassa, ydinaseista

ja radioaktiivisesta saasteesta. Uutiset hengenvaarallisesta maidosta eivät tee enää vaikutusta. Samalla käsityksemme isänmaallisuudesta yleensä on alkanut muuttua. Ymmärrämme sanalla enemmän kuin ennen, jos pistimet eivät riitä ydinaseita vastaan, meidän on luotava uusia edellytyksiä itsenäisyyden säilyttämiselle. Eräs tärkeimmistä on nähdäkseni ns. kansainvälisen ajatussuunnan kehittäminen.

Kaikkien yhdessä on pyrittävä saamaan maamme hyviin suhteisiin maailman joka kolkkaan. Tämä turvaa rajoillemme rauhan. Voimme tällöin huolella paneutua omiin asioihimme, joissa onkin paljon korjattavaa. Pohjimmaltaan tämä varmasti vastaa vanhempiemme isänmaallisuutta.

Emme hyväksy sitä, että Suomi eristäytyy tuohikulttuurin pariin. Meillä on oltava Paavo Nurmen tapaista vientitavaraa, jonka koko maailma tuntee. En tarkoita urheilua vaan aikamme lempilasta kulttuuria. Meillä on jo päteviä tieteen ja taiteen edustajia, mutta tämä ei riitä. Pienenä kansana meillä ei ole varaa jättää yhtään kykyä käyttämättä. Opinelua kyllä on: opetusministeriön laskelmien mukaan v. 1965 tulee 15 000 ylioppilasta ammattikouluja tarvitaan sata lisää ja oppikouluihin pääsee vain 60 % hyväksytyistä. Ryntäys oppikouluihin ei ainakaan yleensä johdu halusta päästä helpommalla ja saavuttaa jonkinlainen herran asema. Tiedämme hyvin, että Suomea ei rakenneta herrottelulla, vaan siihen tarvitaan kuulua eteenpäin puskevaa sisuamme. Eikä haitanne, että nuorison sisu ei ole pelkkää jääräpäisyyttä kuten ennen.

Snellman sanoi, että pienen maan turva ja tulevaisuus on sen kulttuurissa. Tavoittemme ovat samat kuin vanhemmillamme: itsenäisen maamme menestys, enkä usko että selviämme tästä huonommin kuin he. Emmehan me edes tanssi charlestonia.

Ymmärtämisestä

Taide ei ole itsearvo: luku ilman positiivista tai negatiivista merkitystä. *Ars longa, vita brevis est*: taiteen pitäisi kestää ja elämän olla lyhyt. Itse asiassa elämä kestää ja taide vain suhteessa elämään.

Sama pätee lyriikkaan. Torquato Tasson Vapautettu Jerusalemi ei ole runoutta, koska sillä on tällä hetkellä pelkkä historiallinen merkitys. Toisaalta Helsingin kaupunginkirjailijan joiku "älä tallaa nurmikoita, älä puita vahingoita" ei ole mikään runo, sillä on pelkkä puistovahteja informoiva tehtävä.

Runon on pysyttävä nykyisyydessä. Jos sen on oltava muttereita ja sepeliä vaikuttaakseen lukijoihin, se on niitä. Joka jouluksi Suomessa ilmestyy laimeita runoja laimeista aiheista. Kukaan ei yritä luoda

uutta Kalevalaa tai *De rerum naturaa*, ne kelpaavat vain menneisyyden vertauskohtina. Nykyrunouden ominaisuuksiin kuuluu vauhti ja repiivyyt, vaikka pohjalla onkin tyyntä:

Ajettiin hillitöntä vauhtia pimeää tietä pitkin
keltavästäräkki käveli mustan oksan päästä
päähän.

Pentti Saarikoski

Jos on keksittävä esimerkki jostain mahdollisimman sekavasta ja käsittämättömästä, sanotaan: tämä on kuin nykyruno. "Moderneja runoja ei voi ymmärtää." Niitä ei ole tarkoitettukaan ymmärrettäväksi samassa mielessä kuin sääntöä yksi vyöstä

kaksi vivusta. Tekstiin on eläydyttävä, luettava se sellaisenaan ja pyrittävä näkemään se kokonaisuutena. Mikäli lukijan saama vaikutelma on erilainen kuin kirjailijan tarkoittama, runo on saavuttanut päämäärän, johon perinteellinen lyriikka ei koskaan pysty: se on alati vaihtuva, jokaiselle lukijalle erilainen eikä sen muotoja pystytä tarkoin luetteloimaan. Kun nykylyriikasta ruvetaan etsimään merkityksiä ja tulkitsemaan oudoilta näyttäviä kohtia, joudutaan hatelikkoon. Runon maitokannu tarkoittaa maitokannua eikä esimerkiksi rintaa; ainakin yleensä on näin.

Outo herääminen — jotakin on tyhjää kasarmilla
haikeus hiipii asetelineissä
Olinhan minäkin kova, mutta en muistanut
En muistanut. . . notkea, pehmeä kuin kissanpoika
hymy huulet, kaikki poissa
Kasvoja en muista, sotilaana kaipaen käsitettä
Joutuin lotinaa ja tst:tä
rasvaisia ruokia ja vanikkaa
Sillähän se kaikki ohi menee
palaan jälleen elon ytimeen
Pohkeita ja tarkkaa silmää täällä
lujaa hartiaa ja vankkaa vatsaa
Sydän — niin sehän pumpppaa verta
on vain arka — joskus haavoittuu

Yrjö Simojoki

Lainattu osa on loppu opp. Simojoen kurssin 39 lehdessä julkaisemasta runosta. Teksti hengittää, siinä on tarpeellista väljyyttä. Siviilin ja armeijan käsitteet sekoittuvat tunnelmaksi joka on yölomalta palaavalle tuttu, eivätkä muutamat vanhahtavat sanat tai sanajärjestykset riko kokonaisuutta. Oikeastaan selvitykset ovat turhia: armeija ei pelota runoilijaa, panssarit ovat parempaa materiaalia kuin ruusunlehdet.

Vanhan kansan kanteleensoittajat ihmettelevät paitsi käsitteiden outoutta myös loppusointujen puuttumista. He eivät tajua, että runous ei ole helkkytelyä. Useimmat vuosisatamme alun oodeista voi kiteyttää sanoihin "kevät tuli taas" tai "olen rakastunut, sinä et". Tuhannet säeparit, jotka jäävät yli, ovat pelkkiä loppusointuja. Ihmettelen miksi väitellyt koskevat muotoa eivätkä sisältöä, vaikka juuri sisältö määrää muodon. Jazzimprovisaatiosta on mahdotonta kirjoittaa runoa heksametrein. Loppusointujen puuttumisen takia on myös rikollista väittää nykylyriikkaa pätkityksi proosaksi. Ehkä se on sitä joskus, mutta hyvä kirjailija käyttää runomuotoa vain kun se on ainoa ilmaisukeino.

Runoudesta ei puhuta koskaan liikaa, vahinko vain että ne jotka puhuvat eniten, eivät tiedä mitään eivätkä haluakaan tietää. Mikään ei sovi normaalille konttorityöläiselle kahvipöydässä paremmin kuin lausahdus: lonescon paradoksit saavat Haavikon runot näyttämään elliptisiltä. Sen sijaan ei uskalleta sanoa että Haavikon runot olisivat paskaa, koska kaikki ovatkin lukeneet vain arvosteluja ja katselleet kaupassa kirjankansia tutustumatta lainkaan sisältöön.

Nykyrunoilijaa pidetään klovnina. Ilveilijät ovat aina tosissaan, miksi emme ottaisi heitä tosissamme:

Teen elämästäni runon, runosta elämän,
runo on tapa elää ja ainoa tapa kuolla

Eeva-Liisa Manner

En pyri sahaamaan linssiin: suomalainen nykylyriikka muistuttaa tällä hetkellä enemmän eteen-vientiä, kaunista kirjankantta, kuin jokaista korvillelyövää sepelimylyrunoutta, mutta enteitä on. Tutustu Ronimukseen ja Saarikoskeen. He eivät ainakaan ole kuivannarskahtelevia.

Miten toimimme

Aivan harhaanjohtavasti kurssimme koostui kivääri- ja tukilinjasta. Osovampi nimitys olisi sekatyömieslinja. Koulutuksen ohella esiinnyimme maatalousnäyttelyssä, nostimme omia ja muitten perunoita, löimme viikon leimoja maastomestaruuskilpailuissa sekä toimimme reserviläisten harjoitusosastona. Lisäksi väapelimme sai käskynjaolla vähän väliä ihmetellä, eikö kukaan todella osannut vääntää vitsaksia tai vetää korkeajännitejohtoja. Mainittakoon vielä kurssin puolukanpoimintainnostus; pakillista puolukoita muodostui jonkinlainen miehen mitta.

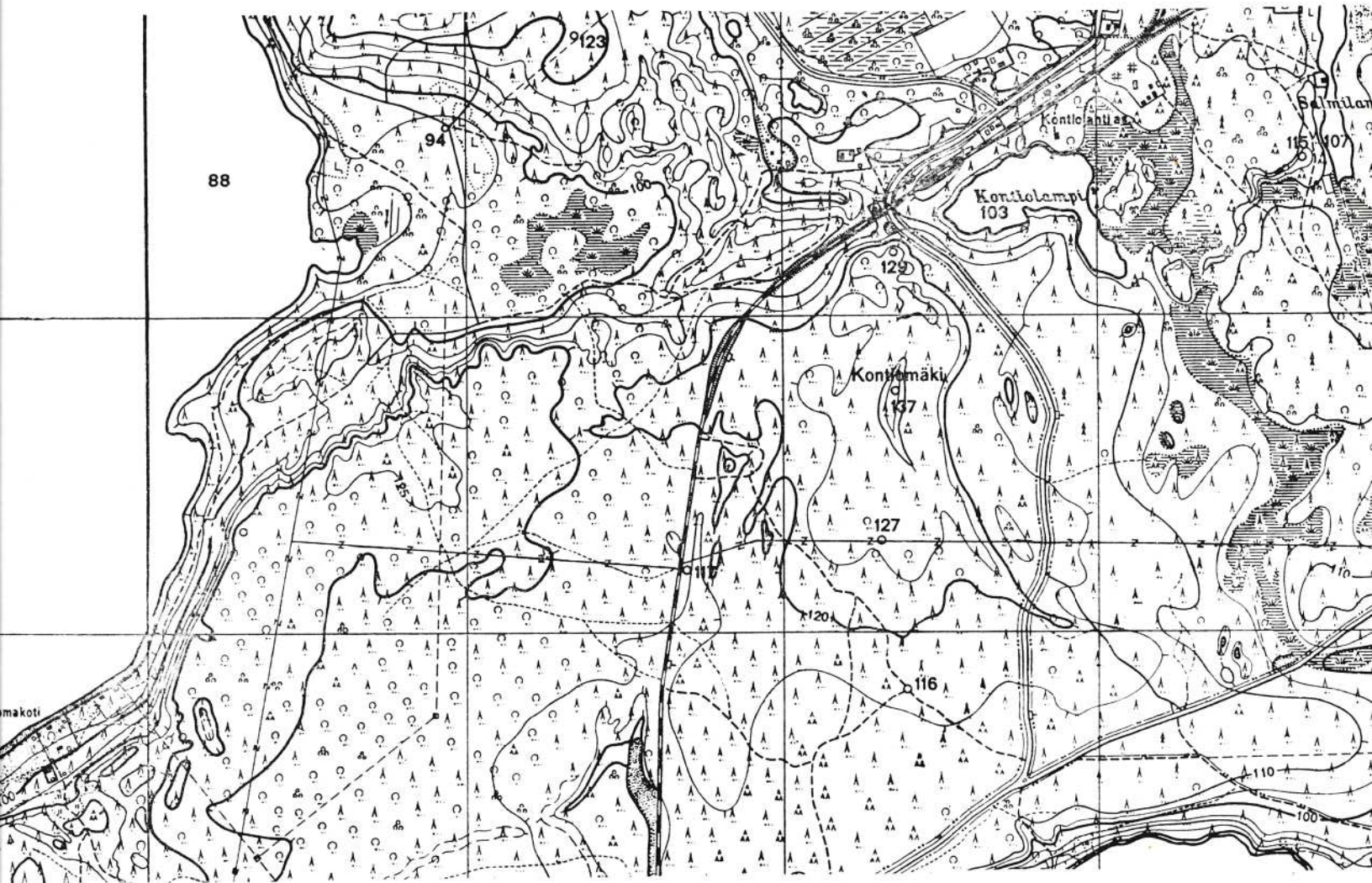
Kun edellä kerrottuun lisättiin vielä oppilaskunnan toiminta, syntyi sekametelikeitto, josta aivan kaikki eivät nauttineet. Oppilaskuntaa perustettaessa luotiin monta tärkeää elintä, jotka olivat tärkeitä kunnes tuli kysymys toiminnasta. Laimeuteen oli suurimpana syynä vähäinen vapaa-aika, joka sekin käytettiin kulinaaristen etujen ajamiseen. Työskentely jäi siis niiden muutaman unisilmän kannettavaksi, jotka tekivät muutakin kuin pitivät kassiaan oppilaskunnan kaapissa.

Käynti Pielisensuun kirkossa oli ensimmäinen suuri ryntäys, joka varmasti antoi purpattajillekin jotain. Puolikurssijuhlaan kutsuttiin oppilaita varten salintäysi neitoja, mutta herratpa eivät suvainneetkaan tutustua vieraiisiinsa vaan liukenivat omalle taholleen, liekö sitten ujostuttanut. Ohjelmantekijöitä kylmi myös ilo siitä, että vierainamme olivat pataljoonan uusi ja vanha komentaja. Hauskaa henkistä ravintoa saimme Molierilta Joensuun Kaupunginteatterin välityksellä, vakavampaa pataljoonan hengellisillä päivillä, joilla esiintyi myös runsaasti vahvistettu kvartettimme.

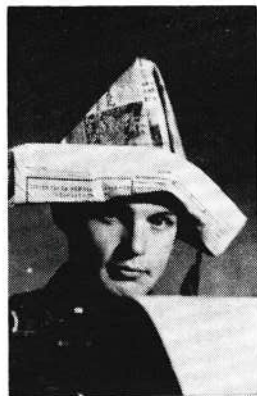
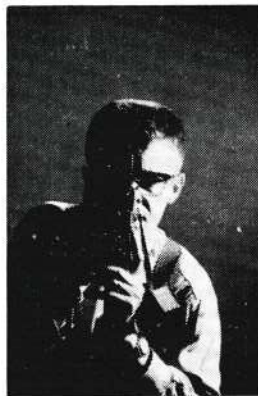
Kurssijuhla aiottiin pitää 20. 11., mutta pataljoonan vuosipäivän takia päätettiin tilaisuus jälkeinpäin yhdistää puolukurssijuhlaan, mikä tekikin tämän kaksin verroin mieleenpainuvammaksi. Ampumaleirin jälkeen tanssittiin Honkapirtillä rahaa oppilaskunnan pohjattomiin arkkuihin, ja lisäksi saatiin lahjoituksina kolme kullattua peltilusikkaa.

Oppilaskunnan varsinainen saavutus on tämä lehti. Toimitustyö vaati satoja pikkutunteja, monta purkkia punaista korjauslakkaa työnsä ääreen nukahtaneitten nenälle, kuutioittain siviilimuonaa sekä kymmenittäin hämmästyneitä pu:ita. Toimitus pitää aikaansaannostaan merkittävänä.

Missä olimme

Hallituksen

yrjö
pekka
erkki
Jaani
markku
seppo

pinaattilaatikko

HUOPIO ERKKI -41 Lieksa. Hilpeä pyörremyrsky oppilaskunnan asioissa: nuiji enemmän päätöksiä kuin pari edellistä kurssia yhteensä. Itketti improvisoiduilla kiitospuheilla herroja ja narreja ja sai kurssin lintsaritkin vakuuttumaan puhutteluissaan oppilaskunnan viattomuudesta. "Ennemmin kasvatan kuplaa otsaan kuin käyn joka yö Jokisuussa." Soitti neljästi sunnuntaisin tyttärelleen sairaanhoitajaopistoon ja ilmoitti inhoavansa 500 hengen kirkkohäitä. Ilman häntä olisimme olleet kuin auto ilman peräsintä.

RIPATTI PEKKA -42 Siipiupseeri Joensuu. Kehitti sihteerinä järjestelmän yhdeksän lepää ja yksi etsii mutta siirtyi pian kirjoittamaan käsin. Kehitteli suhteitaan Ylämyllyn AuK:uun koulun johtajan tyttären kautta. Kesti jalkapallolomat mutta ei sotaharjoitusta. Nukui mitä ihmeellisimmissä paikoissa: pp:n selässä, WC:n pyttyyn, poteroon jne. Missä sohilas Saharinen, siellä Ripattikin.

KORHONEN SEPPO -40 Rautavaara. Kurssin mainio musikanteri, joka sai laulullaan pk-juhlassa tytöt miltei läppälleen. Ei aluksi hyväksynyt juhlien ohjelmaan mitään hilpeää mutta sulki vähitellen ja pani kokoon musiikkishown joka sisälsi illan monimielisimmät laulut. Kuulemma jonkinlainen ryhmänsä Houdin, joka katosi tupa- ja aluepalvelun aikana jäljettömiin. Motto: "Mitähän silläkin on tarkoitusta?"

VIHERLUOTO JAANI -42 Helsinki. Jäyhä hämäläinen, joka puhui sydämen lämmöllä maakuntansa pellavapäistä. Kirjoitteli muihinkin julkaisuihin kuin Korpisoturi Kahdeksaan ja tunki väliaikoina toisten paketeille. Suuri show-mies joka vilkuili kenraalinkin edessä ja uskoi pääsevänsä korpina komppaniaan. Ainainen kiusanhenki tuvassaan: henkseleillä vuoteeseen sidottu Huopio sai kaapista pakin päähänsä. "Lapsesta saakka minä olen..."

HYTÖNEN MARKKU -39 Joensuu. Katseli pääasiassa kameransilmillä ja sai oppilaskunnan touhujen takia tavaltaan suuren lintsarin maineen. Unohti milloin filmirullat, milloin ryhmäasevaraston avaimen. Uskollinen ukkomies, jolla oli vaimon lisäksi kaksoiset, joita ei päässyt tarpeeksi usein katsomaan. Vei pikakiväärin harjoituksiin. On syypää lehtemme kuvitukseen.

LAAKKONEN YRJÖ -42 Joensuu. "Älä itke Yrjö." Piti viittä tilikirjaa ja oli hukkua kuitteihin kuten rahastonhoitajan tuleekin. Kurssin paras lomailija ja lanttukukkovarasto. "Mitä koululla pyhinä tekee, täällä saa olla arkenakin tarpeeksi." Kitkaantui ilmoitushankintalomalta palattuaan päivystäjän kanssa: "Mä revin nää paperit, jos se kutale polttaa minut." Kurssi huomasi heti kenellä on pk-viikko.

Jaani V. herluoto

330 aamulla

teitä koskeva kohta on merkitty rastilla x
mukavammin ei voi enää kertoa leipäpanssarista
vuoden tst:stä pannareista pinnareista siitä
kuinka aamusilmä kostutetaan taikka hengitetään
hiilisihtiin
ei sinne päinkään
joku täällä käynyt naurusuu tiesi kertoa
kangasta suota ja uudet kasarmit kontiorannassa
ja niine tietoinemme ravistimme sukulaiset hihansuusta
20.05 veturi kaasutti ja stadi häipyi
äitien sumupilveen märkään nenäliinaan ja me
kudit katsoimme onko punkka pyörän päällä ja
kuka minnekin menee aamujen isä

aurinko nousi kipeään päähän ja
Joensuun ratapiha oli ylväs näky tuhansine kiskoineen
aseman ja kadut tutkimme oitis: pari siltää,
siltä näytti ja puutaloja joiden takana
ei mitään, elä täällä ja rakasta:
kuin tanssisi nukketeatterissa
iltalomista olimme kuulleet ja katujuyrästä
mutta Niinivaaran huvicentrum veti silti
poistuimme kiireesti vasemmalle ja

junailija näytti arvaavan minne paarustimme,
hyvää junailijaa vielä kadehdittiin
ja perillä odottivat henki kuri kunto taito ja varustus
kaapeissa ja vuoteen päässä
mitkä housut isoisän paita
maata viiltää, ei ole nauramista kellään
itseluottamuksen kiinnitimme henkseleillä
ruokalassa löimme nyrkit pöytään ja
hiukan luimistellen
silmäsimme ryhmänjohtajaa joka sanojensa mukaan oli
kova mies Kuopiosta
varpaanväli kymmenen senttiä

Erkki Huopio

Puhe alokkaille

Alokkat! Kun olen katsellut teitä parina viime päivänä, olen nähnyt oman kuvani jaskus hyvin kauan aikaa sitten. Olin silloin taatusti yhtä avuttoman näköinen kuin te nyt. Tämä on armeijan laki. Uusi ikäluokka astuu vanhan tilalle.

Teillä on nyt siviili hyvin lähellä ja samalla surkutel-tavan kaukana. Olette tulleet sieltä hyvinkin erilaisilta paikoilta; joukossanne on valmiiksi lukenutta herraa, mutta varmasti myös miltei pihkalle tuoksu-vaat tukkijätkeä. Unohtakaa mikä olette olleet, sillä täällä te olette alokkaita ja vain alokkaita. Kun muis-tatte tämän, on teillä hyvä olla kuin alokkaalla yleensä pystyy olemaan.

Joku vähemmän viisas armeijasta vasta vapautunut lienee pelotellut teitä mitä hirvittävimmillä kolttosilla ja simputuksilla, joihin alokasparka mukamas täällä joutuu. Teette olonne vaikeammaksi, jos uskotte täl-laisiin puheisiin, sillä kuten olette todenneet, on täällä silti kaikki erilaista ja itse kunkin opeteltavissa. Teidän siviilissä oppimianne vapautuksia sitoo täällä sotilaallinen kuri, josta olette myös saaneet koke-muksia. Tämän käsitteen ymmärtäminen vaatii teiltä paljon. On tajuttava, ettei täällä kannata koskaan selittää eikä missään tapauksessa olla liian viisas ja valmis arvostelemaan toista, pahimmassa tapauk-sessa jotain esimestä. Älkää myöskään ottako pa-taljoonan murheita kannettaviksenne, sillä teille tul-laan antamaan kaikki valmiina. Ainoa kohta, mitä ei minulle ole käsketty on se, kummalle puolelle vanikkaa voi levitetään.

Muistakaa myös esimiestenne ehdoton kunnioitus. Olette jo tutustuneet armeijan pelätympään esimie-

heen, alikersanttiin. Teistä voi joskus tuntua nau-rettavalta, kun joku tällainen esimies huutaa teille kuin vihaisin leijona. Ajattelette kenties, että mi-täpä ukko siinä meluat, olethan itsekin saman-lainen varusmies kuin minäkin, pääset vain hie-man ennemmin siviiliin. Näin ei suinkaan ole asia. He ovat todella samanlaisia varusmiehiä kuin tekin; ero on vain siinä, että te olette alokkaita, he teidän ryhmänjohtajianne. Ryhmänjohtaja on vas-tuussa alaisistaan omille esimiehilleen ja hän-kin yrittää täyttää tehtävänsä mahdollisimman hyvin. Keinot voivat tuntua alokkaasta raskailta. Tyytykää teille annettuihin käskyihin ja neuvoihin, ja yrittäkää täyttää ne parhaan kykyenne mukaan, tuntuipa se kuinka vaikealta tahansa.

Olen erikoisen iloinen siitä, että olette päässeet pal-velemaan KarJP:ssa. Tämä on eräs Suomen par-haista varuskunnista. Täällä teistä halutaan tehdä paitsi taitavia sotilaita, myös isänmaamme kunnan rakentajia sitten siellä kaukana hämöttävässä siviilissä. Uskon että nämä mainiot kouluttajamme siinä onnistuvatkin, mutta tähän päämäärään pääsemi-nen edellyttää teidän taholtanne paitsi tuota äsken mainitsemani yritteliäisyyttä myös keskuudessanne mahdollisimman pian ilmenevää rehtiä sotilaallista henkeä. Tällä hengellä en tietenkään tarkoita sitä ilman laatua, mikä täyteen ahdetussa tuvassa saat-taa aamulla pistää nenään, vaan sitä ilmapiiriä, jos-sa tunnetaan lause: yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta. Olen varma, että jos ette itse tätä armei-jan perussalaisuutta tajua, se tullaan opettamaan teille mitä erilaisimmilla keinoilla.

En halua pelotella teitä, vaan antaa muutamia muis-tettavia neuvoja, joita täällä on syytä noudattaa — tiedän sen omasta kokemuksestani. Toivotan teidät meidän vanhempien varusmiesten puolesta tervetul-leiksi KarJP:aan ja toivon myös, että viihdytte täällä.

Libaun kaduilla

"John Grafton" toi Suomeen lastillisen aseita, ja Sparlernajassa oli suomalaisia kalterijääkäreitä. Alokasaikana meille luennottiin jääkäri liikkeen virallista taustaa, vuosilukuja, tilastoja. Kuullakseen jotain epävirallisesta taustastakin toimitus kävi haastattelemassa jääkärikapteeni Mustosta.

Jääkäri liike alkoi ylioppilaspireistä, ja ensimmäinen kokous oli lokakuussa 1914 Ostrobotnialla. Kajainlaisia oli opiskelemassa Helsingissä ja kuulin heiltä

pian liikkeen perustamisesta. Aluksi oli puhetta että Saksaan lähtisi 200 koulutettavaa, mutta kun määrä myöhemmin lisättiin, päätin parin toverini kanssa lähteä mukaan. Matkasimme jalan Kajaanista Tornionjoelle, ja tutkimme samalla uutta etappitietä, joka kulki kestikievereitten ja luotettavien talojen kautta rajalle saakka. Haaparannasta jatkoimme junalla Tanskan kautta Hampuriin ja sieltä Lockstedtiin, josta itse pataljoona oli jo siirretty rintamalle.

Koulutus kesti kolme kuukautta, josta alokasaikaa oli puolet. Sen jälkeen nousimme A-luokkaan ja saimme vihreän jääkäripuvun. Kuri ei ollut sen tiukempaa kuin varusmiehillä nykyisin, mutta uloshan meitä ei laskettu. Hyvissä voimissa oleva terve mies kesti koulutuksen hyvin, mutta keskenkasvuisille pojille ja vanhemmille herroille, jotka olivat tottuneet olemaan helpommalla, se oli raskasta. Pitkillä marsseilla ei juuri taukoja ollut. Jokaisella oli mukana kaikki rintamalla tarvittavat varusteet, ja koko tornisteri painoi 35 kiloa. Komentokielenä meillä oli saksa, mutta sekä ryhmän- että joukkueenjohtajat olivat suomalaisia.

Kun pataljoonamme seuraavan kerran tarvitsi täydennysmiehiä, lähdin 77 muun kanssa rintamalle Riianlahteen, jonne pataljoona oli siirretty Missen soilta. Tällöin muutamat kieltäytyivät lähtemästä, koska he katsoivat että Saksassa taistelemisesta ei ole mitään hyötyä Suomelle. He joutuivat työsiirtoloihin ja pääsivät Suomeen muiden mukana vuonna 1918.

Pian tarvittiin miehiä "pahantekoon Suomeen", ja pääsin erään toverini kanssa kursseille Berliiniin. Matkan johtaja kävi Libaun asemalla ottamassa selvää junien aikataulusta, ja asemamiehet lupasivat tulla sanomaan odotushuoneeseen milloin junamme

lähtee. Odottelimme aikamme ja lopulta näimme junamme lähtevän. Johtajamme ryntäsi asemakonttoriin, löi nyrkkiä pöytään ja esitti paperinsa asemapäällikölle. Mies hätäntyi ja sähkötti seuraavalle asemalle, että junan on heti palattava Libauhun, niinkuin sitten tapahtuikin.

Berliinissä käytimme siviilipukua, ja saimme hankkia asuntommekin itse. Päivärahaa saimme kymmenen markkaa, millä sai esimerkiksi neljä pulloa konjakkia. Kapteenimme huomauttikin, että saamme parempaa palkkaa kuin hän. Osallistuimme muun muassa viikon pituiselle räjähdysainekurssille, jonka aikana esiteltiin ihmeellinen sähkösytytys. Väitimme saksalaisille pioneereille, että ei räjäytys sentään satojen metrien päästä käy päinsä. Tällä välin muutama meistä kävivät katkaisemassa johdon ja eristämässä päät. Tietenkään mitään räjähdystä ei tapahtunut, ja pioneerit saivat kovat nuhteet esimiehiltään. Saksalaiset koettivat sittemmin kuljettaa räjähdysaineita Suomeen, mutta ruotsalaiset takavarikoivat ne ja koko juttu meni myttyyn.

Jouduimme takaisin Lockstedtiin jossa viivyimmekin jonkin aikaa. Merimiesten ja jääkäreitten välillä oli jatkuvasti kahnasta, ja myöhemmin kenraaliksi kohonnut Laatikainen keksi ratkaisun. Hän ehdotti että merimiehet valitsisivat parhaan tappelijansa ja suomalaiset samoin. Saksalaisten suosikkina oli jättimäinen merimies, ja meitä edusti pieni mies nimeltään Torniainen, joka koostaan huolimatta oli mainio nyrkkeilijä. Saksalaiset nauroivat, kunnes Torniaisen kimposi ilmaan ja iski vastustajaansa leukaan. Jättiläinen romahti selälleen, ja sovinto merimiesten kanssa syntyi nopeasti.

Kerron vielä toisestakin kahakasta. Pari jääkäriä oli lomalla Libaussa, ja jostain syystä he joutuivat ryhmänvahvuisen saksalaisen katupartion käsiin. Jääkä-

rit tietenkin vastustelivat, ja kun partio rupesi tyrkimään aseillaan, toinen miehistä tempaisi kiväärin ja lopulta kaikki saksalaiset oli riisuttu aseista. Jääkärit kuljettivat partion edellään putkaan ja jäivät ovelle vartioon. Asiasta tuli oikeusjuttu, mutta oikeusupseerimme sai aikaan tasapelin selittämällä, että kyseessä oli myös saksalaisten sotilaskunnia, olihan pari aseistamatonta suomalaista kuljettanut katujuuran putkaan.

Helmikuussa 1918 pataljoonamme hajoitettiin, ja teimme sitoumuksen vuoden palveluksesta Suomen armeijassa. Sotilaspuvut otettiin pois, ja saimme tilalle paperiset siviilivaatteet. Lähdimme Libausta 14. 2. "Arcturuksella" ja "Castorilla", ja saavuimme Vaasaan 25. 2.

Tasan kolme vuotta oli kulunut ensimmäisten kursien alkamisesta Lockstedtin leirillä. Ruokajonossa seisominen loppui vihdoinkin, ja pääsimme suoraan katettuihin pöytiin. Seuraavana päivänä Mannerheim tarkasti joukkomme Vaasan torilla, ja silloin jääkäripataljoonamme marssi viimeisen kerran joukkuerivissä paraatimarssia.

Nykyisin jääkäri liikkeen perinteitä vaalii Jääkäri liitto, jolla on alaosastoja kaikkialla maassa. Nuorisoa varten ovat Jääkäri nuoret. Olen viime vuosina seurailut uusien ikäluokkien koulutusta ja nähnyt, mihin ne pystyvät. Henki on hyvä ja samoin koulutus-taso. mutta taitaa olla niin, että oikean sotataidon saavuttaa vasta rintamalla. Rauhanaikaisella koulutuksella päästään kuitenkin pitkälle, jos jääkärit varusmiesaikansa jälkeenkin säilyttävät tuntuman asioihin joita he ovat oppineet. Tässä auttavat osaltaan reserviupseeri- ja aliupseerijärjestöt, joihin jokaisen pitäisi liittyä. Erityisesti me vanhat toivomme, että saisimme nuoret mukaan voidaksemme vähitellen siirtää perinteet heille.

Kouluttajamme

Kapt Poutanen

Luutn Kairikko

Vänr Friman

Väap Harju

Väap Kankainen

Ylk Parkkonen

Kers Päivinen

Kers Pitkänen

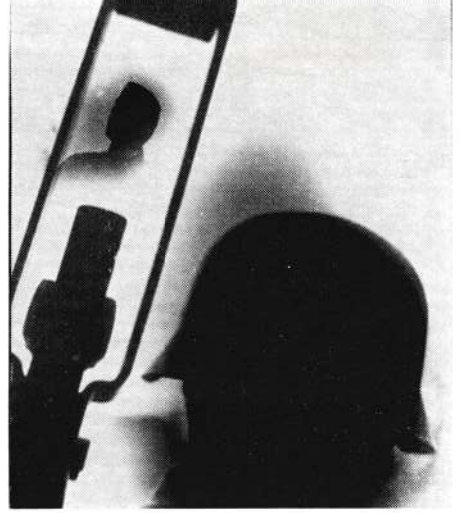

Kers Juvonen

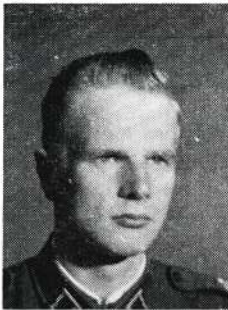
Kers Norismaa

Spiritus simputatis

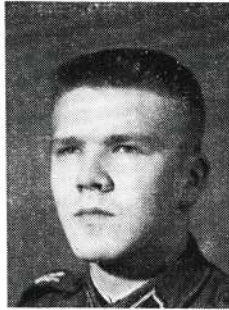

Apukouluttajamme

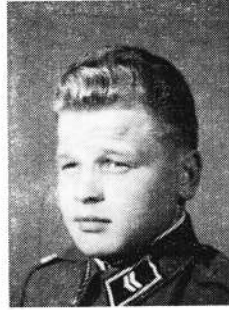
Nevalainen

Suhonen

Karhunen

Keränen

Vänttinen

Harjoitus muovaa mestarin, kymmenen tekkää
pidän urheilusta ja juoksen lenkin sunnuntaisin
vaikka lunta sataisikin
oppilaana poistuin kerran päivän
raskaan singon kanssa ja ymmärrän teitäkin
mutta järjestys vaatii,
milloin sotkussa siivottaisiin
jos se on aina täynnä oppilaita
nappi – lepo, puukkonni on taas viety
onhan teillä veitsenterävä pää:
käyttäkää sitä ja näyttäkää nappi ruokatunnilla
ei tästä mitään tulisi ilman huumoria
tehdään kymmenen vielä varastoon

Myönnän olevani pyöreänaamainen
en turhaan pingota mutta alokkaana
asuinkin kaksi viikkoa iglussa
hauskaa että oppilaat tietävät sen
soitan torvea mutta se ei ole vihjaus
hymyilen tarvittaessa myös itselleni
mutta muut eivät saa huomata sitä
nimestäni huolimatta en ole talviuinen
jollei ojennusta synny kyllä
tarken en odottaa, känny suoraan:
pyykkipäivä oppilailta

Minusta pidetään ja siihen pyrinkin
lähdän RUK:uun muiden mukana
olen tasapuolinen ja hyvä,
isonveljen on silti valvottava
nenäni alla on finni, puristelen sitä usein
kun silmä välttää,
kauniista vaatteista pidän ja vaihdatan niitä
miehelläni: aikaa puoli minuuttia
armeijan olen tajunnut toisaalta kokonaisuutena
toisaalta suuremman päämäärän osana
siksi napit ompelutan sarjoina enkä
muutenkaan ole pikkumainen. Kranaatteja

Kenen naama

Minua hausempaa tuskin näet, melkein
itsenikin nauratan kuoliaaksi
kauniista laulusta pidän, noh zöh
oppilaan marssi, se meni liian alakanttiin
tarkoitukseni ei ole simpauttaa, perinteet
palvelus – lepo
on tstä:ä on, mutta toiminkin kirjurina
tutkin järjestäytymistä ikkunasta
sanokaa mitä sanotte kronikoissanne
olen jo Kaartissa ettekä pääse
varpailleni polkemaan, silti seuraajalleni
jäävät muistiinpanot apupäivystäjistä
älkää luulkokaan

Koetin aluksi tehdä julman vaikutuksen
enkä hymyile kuvassanikaan
kainuussa karhut kaadetaan silmäyksellä
enkä aio olla huonompi
kuka vielä istuu – huutaa heiluttaa
ei vilkuilla siellä niistetä muodossa
parijonoista pidän, käyn katsomassa niitä usein
minulla on tapana kumartaa kiitokseksi,
herrasmiehen on vaikea kerätä täydet pisteet
yritän mutta punkka ei silti ole mikään
meloni, jatkakaa – ei huudeta huomiota
istukaa

Tupa Riianlahti

JÄSKELÄINEN RAIMO -42 Keitele. Hilpeä purattaja, joka oli pari viikkoa vup:ssä ja vasten tahtoaan koko kurssin tupapalvelijana. Harva on saapunut iloisempana toipumislomalta. Miettisen taistelijapari sotilaskotilähetinä.

TIITTANEN RAIMO -42 Kontiolahti. Urhea komentaja ja kurssin hymypoika, joka aina puoli minuuttia herätyksen jälkeen ihmetteli mitä on tekeillä. "Kuule, kirjoittaisitko puolestani 100 sanaa aiheesta kuinka kehitän mielikuvitustani."

VEPSÄLÄINEN VELI -42 Värtsilä. Pk-korppi joka junaili ryhmänjohtajana vaikeimmissa harjoituksissa. Suunnistaja ja teräsmies: kantoi maximin jalustaa kilometrin ylämäkeä kaasuhälytysuodatin naamallaan. "Velikuluta".

RAUTAVA HANNU -42 Lieksa. "Voi ruttu." Sensori joka vai-mensi kiroilun tuvassa. Lähti lomalle poimiakseen marjoja äitinsä kanssa ja käytti kaikki vapaa-aikansa kirjeisiin. "RUK:ssa ovat illat vapaat."

ARPONEN ANTTI -42 Helsinki. Iltalomailtoina vakituinen tupaja aluepalvelija sekä tuvan esimies. "Otetaanko nenukarkelo?" Ei hiilestynyt pahimmassakaan tst:ssä. Mukava pulkkinen, jolla oli täti Joensuussa.

NURMI PERTTI -41 Joensuu. Keräilijä, joka osti oppilaskunnan 103 vuotta täyttävän kirjoituskoneen. Toimi ansiokkaasti tunnustelijana ja johti Tiittasen kanssa ansaan kokonaisen pataljoonan. Räjähdytti keskuksen puhumalla tunnin Joensuuhun. Speedy gonzales.

IMMONEN SEPPO -41 Tohmajärvi. Nukahti tauolla ja liittyi joukkoon parin tunnin kuluttua. Käytti jokaisen iltaloman ja palattuaan sotki Tiittasen kanssa koko tuvan. Lähti sotaharjoituksissa yöllä pesemään pakkia, mutta seikkailikin vihollisen selustaan .

TAKKUNEN PEKKA -41 Juuka. Rauhallinen veikko, joka kurssin alkuvaiheissa halvaannutti jalkansa, joutui Lahteen ja pois kurssilta, mutta muuttui Riianlahden tukipylvääksi. Hänen kaapissaan säilytettiin aseita, määrättömästi ruokaa, harjoja, lehtiä ja hänen puhdas pakkinsa, reppunsa, leipälaukkunsa ym. esitettiin varustarkastuksissa ties kuinka moneen kertaan.

HARJULA KAUKO -41 Salla. Poro- ja laskuvarjomiehes Utista. Otti asiat vakavasti ja kävi AuK:n melkein kahteen kertaan. Ei käyttänyt yhtään lomaa, etukäteenkään. Kurssin utterin oppilaspäällikkö.

HYPONEN PERTTI -42 Joensuu. Tuvan päämajoitusestari, joka järjesti tarvitseville asunnon Joensuuhun. "Tartumme kiväärin runkotappiin, korjaan viritinhanaan ja väänämme... sata kertaa lukkotappi, herra kersantti."

LIPITSÄINEN MATTI -41 Joensuu. Mestarisuunnistaja, joka iltalomilla useimmiten päätyi sairaahoitajaopistolle. Haaveili upseerinurasta. "Ei koskaan sunnuntaisin koululla." Mieliäihe: tupa Schmardenin henki, kuri, kunto, taito ja varustus.

NIEMELÄINEN KALEVI -42 Joensuu. Tuvan ainoa ukkomies eikä ehkä sen takia pitänyt Emmasta. Suuri junailija, joka oli samalla viikolla oppilasjohtajana, oppilaspäällikkönä, päivystäjänä sekä apupäivystäjänä.

TURUNEN EERO -43 Lieksa. Ei kantanut ainakaan pataljoonan murheita. "Lieksakin on kaupunki Joensuuhun verrattuna." Sana- ja valmis jeppinen, joka yritti puoli tuntia kirjoittaa itsestään kronikan. Joukkueenjohtaja.

KÄRKKÄINEN SEPPO -41 Helsinki. Hesalainen suharipulkinen Nurmeksesta. "Kun mä taas kerran Mannerheimintiellä..." Tunnuks: huhtikuussa siviiliin ja neljä pannaria vähemmän. "Kuka on vaihtanut mun saappaat, pompan, takin jne."

HAVERILA TAPIO -42 Joensuu. Tuvan gentleman ja pk-korppi. Yritti lintsata kihlajaisten avulla, mutta samana sunnuntaina pääsi muikin kurssi lomalle. "Joensuun taksiin lähtijät hep." Tunki käyrän vain kartalla.

TOIVONOJA SEPPO -42 Helsinki. Stadin kundi joka asui siviilipakettivarastossa. Esitteli kerran tarkastuksessa kaapin, jossa ei ollut yhtään pinkkaa. Piti operetteja liian kevyenä ajanvietteenä ja ilmoitti lähtevänsä intin jälkeen pariaksi vuodeksi Ranskaan.

KEMILÄINEN MATTI -41 Joensuu. Rallimies ja pk-korppi. Vei henkilökohtaisesti anomuksen päästäkseen Kontiorantaan. Luki vain englanninkielistä tekstiä hämätäkseen muut ja paljasti kerran katsovansa vain kuvat. Haaveili pujottelusta lokakuussa kun satoi räntää.

MERTANEN PAULI -43 Karttula. Väepelin kaima ja muutenkin vallaton pulkinen. Huojui asennossa ja esimiesten edessä ja lähti jo kolmannella komennolla alueelle. Ei pahaa sanaa hänestäkään.

Tupa Schmarden

LAAKKONEN TAPANI -43 Kuopio. Erikoissuurmestariilintsa alkukurssista. "Ei näillä aamuilla viitsi juosta." Ei käynyt iltalomilla ja narisi viikon tultuaan sundikseltakin.

RÖNKÖ VEIKKO -42 Sonkajärvi. Savolainen pk-korppi. "Eijoo synty olla savoleanen vuan hemmetin suur häppee." Huolehti palvelijavuroista ja teki punkkaansa niin innokkaasti ettei saanut sunnuntaisinkaan sitä valmiiksi ennen kahviaamiaista. JUNTUNEN ERKKI -42 Suomussalmi. Tuvan paras junailija ja nopea asekesittelijä. Tasainen, rauhallinen, hiljainen pulkkinen, oikea kronikantekijän mieliharmi.

KOKKO KALEVI -42 Imatra. "Ryhtiä ja kyynärpäät pois pöydältä." Sotilaallisuuden perikuva ja puolikurssilintu, vapaaehtoinen tupapalvelija ja muuta hyvää. Sundiksen palettua: "Sanoisinko pari harkittua sanaa."

TUOMISTO JUKKA -44 Vanaja. "Kurssi vasemmalta jonossa ulos jonoon järjestytymispaikalle kolmijonoon mars mars." – "Kiitos suihkusta." Usein väärin ymmärretty naurusuu, rehti, reilu, reipas.

HELLE TAISTO -42 Helsinki. "Älä selitä, mä tsendaan kyllä nää juustot." Hermostui jos gimma ei kirjoittanut letörssiä ajoissa. Pelle-Helle. Pyöri kenraalin edessä väärään suuntaan. "Herra kersantti, hehhehheh, oppilas Helle käynyt hymyjesulla, hahhahhohhh."

NYKÄNEN PENTTI -43 Outokumpu. Piti kaikki aamutilanteen tasalla. "230 tarkka, ei tunnu missään." Nauratti tuvan ruumislautojen väliin. Ei viitsinyt kirjoitella lähemmäksi kuin Amerikkaan.

NUUTINEN JOUKO -41 Rääkkylä. Uljas komentoääni, joka joskus kuuluikin. "Herra aliKERSANTTI, oppilas Nuutinen." Koukkasi iltalomalla tyttöineen Mossella metsään ja piti kirjaa toistenkin lomista. Kantoi Emmaa kolme viikkoa.

TUHKANEN ESKO -41 Juuka. "Ojento. En mie viihtä teitä kokennalla." Motto: ei koskaan juhannusta tai vappua intissä. Iltapesubasso. Teki kokonaisen sunnuntain pinkkoja ja vei santsarien tupaan lopulta Rönkön pinkan.

Tupa Mitau

Tupa Misse

KIISKINEN ERKKI -41 Pielisjärvi. "Herra kersantti, oppilas Kiiskinen, ensimmäisen ryhmän komentaja." – "Pojat, kun minä olin siellä Haminassa ampumassa..." Suunnisti suurella menestyksellä.

HONKANEN TAISTO -39 Iloantsi. "Oppilas Honkasellahan on sypäkät liikkeet." Kokeilukenkien vihemies n:o 1. "Taas meni ulalle." Lyhyt tanakka jässikkä, joka päällisteli maailman menoa siinä missä me muutkin.

ROMPPAINEN KARI -45 Ristijärvi. Partiolainen, erämies ja kurssin kuopus. Sai siivet puolikurssilta – syystä kyllä. Haavoitettiin P-KKS:ssa kurssin alkuajoina ja menetti umpilisäkkeensä. Anoi lomaa kummallisiin kyläkilpailuihin ja onnistuikin joskus.

HÄNNINEN TIMO -43 Joensuu. "Suapiko koopeehen paukku-patruunoita?" Laiskahko nuorimies, joka käytti iltalomat kotonaan. Meinas innostua pk-juhliissa. Sisukas lähetti sotaharjoituksissa. "Miekö? En mie kerkiä." – "Kerkesinpäs."

HÄYRYNEN TARMO -44 Jyväskylä. "En osaa irvistää, herra alikersantti." – "Kymmenen tehkää." – "En osaa irvistää, herra alikersantti." – "Kymmenen tehkää." Yhteensä 70. Ei päivää ilman punnerrusta, mutta irvistys ei näyttänyt häviävän.

OHTONEN HEINO -42 Kuhmo. "Ei tunnu missään, huomenna yhtä aamua vähemmän." Selostajatyyppi ja naisten mies, ennen kaikkea kirjeenvaihdossa. Juoksutti joukkuetta ollessaan oppilasjohtajana ja vietti pk-juhlan sairaalassa.

VAKEVAINEN TAPIO -42 Juuka. Piti tupansa tietoisena koulun aamuista ja jaksoi olla kiinnostunut kansainvälisestä tilanteesta kun muut tutkivat vain sarjakuvia. "Sotilaskotiin soittamaan." Tasainen luonne, ei paljoa ärähdellyt.

HÄYRYNEN KYOSTI -41 Joensuu. Ei hermoillut turhia, vaikkotsti-pari Häyrysen toisena osapuolena mainittiinkin usein sulkeisessa. Rakennusmestari, jonka hyvä tekstaus taito huomattiin jopa esikunnasta käsin. Piti iltalomailtoina kiirettä Joensuuhun.

MEMONEN REINO -42 Rovaniemi. Ilmiömäinen aseksittelijä pikakivääri 47 sekuntia ja konepistooli huppu päässä 37 sekuntia Pp-mekaaikko, jolla ei sotaharjoituksissa juuri taukoja ollut. "Onpahan komppaniassa helppoa."

Tupa Lockstedt

KOSONEN ESKO -41 Polvijärvi. Ukkomies jonka onnistui kehittää useita yölomiam. Särki tsts:ssä silmälasinsa, törmäili puulta puulle ja välttyi siten yöharjoituksesta. Synkistyi kun näytti siltä, ettei hän pääsisi viettämään ensimmäistä hääpäiväänsä.

DUFVA TUOMO -42 Suomussalmi. Ensimmäisiä päivystäjiä säikäytti pu:nkin – kurssista puhumattakaan – karjaisuillaan ruokalassa. Sai loistavasti kirjoitettuja runollisia kirjeitä kaikkialta vaikka ei ole käynyt Joensuuta etelämpänä. WELL

NUPPONEN PENTTI -40 Tohmajärvi. Työlomailija. Sai suonenvedon jouduttuaan oppilaspäälliköksi ja katosi heti lomalle. Unenlahjapakkaus joka nukkui jo ruokalasta tultaessa.

KAUHANEN RISTO -42 Kuopio. Tuvan megafoni ja synnynnäinen järjestelijä, joka omisti kuution iltalomatarkastustarvikkeita. "Herra kersantti, oppilas Kauhasen kivääri tarkastettu puhdistustanne varten."

HUTTUNEN EERO -42 Kuopio. Lahjakas muodossa pulisija. Huttunen paikalla, Lockstedt koossa. Tupa- ja aluepalvelijana varmimmin tavattavissa wc:stä. Oli luvannut pienenä äidilleen, ettei koskaan ostaisi omaa tupaakkaa: "Anna jämä, anna jämä."

KAROSTO RISTO -43 Kitee. Kurssin parhaat pinkka ja punkka, ainakin alussa. Kaipasi Joensuuhuun mutta antoi siitä huolimatta tunteja varuskunnan tyttölapsille. Ei menettänyt kaunista lauluääntään kuoriutuessaan pk-korpiksi.

KONTTURI KAUNO -40 Kontiolahti. Anoi 7 vuorokauden työlomaa, sai 7 oppilasta talkoisiin. Ainainen virnuilija, jonka otteet herättivät kaikissa hilpeyttä. Voitti pk-juhlissa kouluttajansa punkanteossa.

SUVANNE MATTI -42 Kajaani. Rengastettu ennen armeijaan tuloa. Vietti kurssin vaikeimman ajan sairaalassa ja toimi muulloin oppilaskunnan ajanviettoimistona.

SORMUNEN REIJO -44 Karttula. Punatukkainen siviilikarkuri. Hilpeä purpattaja, joka näytti ryppyisessä palveluspuvussaan niin surkealta, että olisi luullut hänen ottaneen pataljoonan murheet harteilleen. Kts. sisäkannen kuvaa, toinen vasemmalta.

OINONEN PEKKA -44 Helsinki. Reipas ja avulias kaveri, joka toimi ilomielin ryhmänjohtajana. Sai kulumaan suunnistuskilpailuissa aikaa neljättä tuntia vaikka juoksi koko ajan. "Täytyy vain sanoa, että kyllä tuli hyvä punkka." Seuraus: naurua tuvassa.

VOUTILAINEN VÄINÖ -41 Kuusjärvi. Rauhallinen "väinö", joka ei koskaan kiivastunut. Kiroilikin vain sitä, että muut kiroilivat. Ei koskaan päässyt sinuiksi kokeilukenkien kanssa, vaan sitoili nauhoja toisten järjestäytyessä. Kehitti valkolakin kurssin aikana.

TUONONEN SEPPO -42 Joensuu. Ehdoton jonglööri ja taitoajaja autolla. Käytti tämän vuoksi paljon kilpailulomia. Melkein joka ilta tavattiin soittamassa, eikä puheluiden pituudella ollut mittaa eikä määrää. Valoisa kaveri, mikä ehkä johtui siitäkin että hän usein poltti päreensä.

ROJO SULO -43 Lapinlahti. Suuriääninen santsariehdokas, jonka nauru kaikui tuon tuostakin käytävällä. Hankki äänellään puolikurssilta siipiupseerin arvomerkit, joista oli ylpeä, varsinkin iltalomilla. "Pojat, vartioikaa mun kaappiani."

Tupa Halla

HUKKANEN TAPIO -43 Joensuu. Vääpeli karistaa Hukkasen saappaista hiekkaa: "Teillähän on tätä vaikka myydä." – "En ole MYYRÄ, herra vääpeli." Ei kantanut turhia huolia SA:n suhteen. "Maaliskuussa siviiliin lähtevät hep!"

SAHARINEN LASSE -42 Kitee. Pieni mutta pippurinen mäkimies, asentokin yleensä hyvin aerodynaaminen. Oppilaskunnan ta:mokkain uurastaja: nukahhti aina kun pääsi alaluokkaan pakkettinsa ääreen mutta toisaalta piti toimituksen hengissä eväillään.

LAPPALAINEN PAAVO -39 Pyhäselkä. Kurssin avaimenreikä toimistoon. Vietti suuren osan kouluajasta sairaalassa tai toimislomalla. Kurssin mestarillinen kanttori-urkuri sekä tuleva kirjuri.

PÄÄKKÖNEN HEIKKI -42 Kuhmo. "Lentojätkä" suurilta selkosilta. Tuvan riemupilleri, jonka mietelauseet, korpifilosofia ja opettavaiset naisjutut saivat tuvan tärisemään naurusta. "Herra alikersantti, oppilas Pääkkösen ylävuote." Herätettiin usein korjaamaan Saharisen pinkkaa.

MIETTINEN JORMA -45 Varpaisjärvi. lästään huolimatta monia aikuisempi ja tuvan tuki kotitehtäviä ratkottaessa. Piti punkansa kunnossa vapaa-aikoinaankin ellei ollut sotilaskodin lähetinä. Huolehti terveydestään peseytymällä myös öisin.

HASSINEN PENTTI -38 Eno. "Jos olisitte vastanaineita, niin kyllä tekin haluaisitte kuulla nuorikkonne ääntä." "Oppilas-pastori" ja pk-korpraali. Suuri selittäjä, joka katosi lomille mitä erikoisimmilla syillä.

JUHAVA RISTO -42 Helsinki. Laati huolellisia tilastoja RUK:uun pääsijöistä. Käytti Rojon harmiksi Hesän slangia: "Tsiidatkaa kundit, mikä jengi." Muut jonossa, Juhava rivissä.

KONTTURI K PEKKA -42 Ilomantsi. Sai maukkaita paketteja, joista melkein kaikki pääsivät osallisiksi. Silmälasipäinen virnu, joka ei ainakaan kaiholla muistele pikakiväärinkantoviikkoaan. "Kun kasvan suureksi, rupean ajamaan autoa."

Tupa Simo

POYHONEN ESKO -42 Leppävirta. Vaatimaton purpattaja, joka piti kuntoaan yllä moninaisilla harjoituksilla. Ei käyttänyt iltalomia, koska ei kerinnyt niillä mihinkään.

OLLILAINEN JUHANI -43 Joensuu. Hiljainen, pieni, pippurinen, tunnollinen, tupapalvelija, merkonomi, jalkapalloilija, leikinlaskija, toipumislomailija sekä oppilaskunnan virvoitusjuoma-kauppias.

NEVALAINEN PAULI -41 Lieksa. Hilpeä veikko joka soitteli sotilaskodista lähes joka ilta, mutta kieltäytyi kertomasta kenelle. Koetti selviytyä apukouluttajista dialektiikalla. Motto: menee kuin mieletön.

PIHLATIE MATTI -41 Liperi. Tuvan rauhallisin jeppinen, hymyili kun muut rähisivät. Ei pingottanut eikä töppöillyt, muuten vain terävä turisija.

HYPPONEN TAUNO -44 Pihtipudas. Pirteä veikko, joka makasi sunnuntait ja lueskeli romaania. "Sata kertaa, herra kersantti. 200 kertaa, herra kersantti, 300 kertaa herra YLIKersantti." – "Ei tunnu missään."

HEINONEN UNTO -42 Porvoo. Tuvan murmeli: nukkui kaikki vapaa-ajat mutta säilytti silti kuntonsa, pataljoonan korkeushyppymestari. Oppilaspäällikköjen ja tuvan esimiesten mieliharmi. Meni juhannuksena kihlajaislomalle.

SISTONEN MATTI -41 Eno. Tanssia harrastamaton urastaja, jonka tyttöasiat olivat kokonaan Pöyhösen harteilla. Sai kirjeitse valokuvan tytöltä, jota ei ollut koskaan nähnytkään.

HALME REIJO -39 Kontioranta. Tuvan kukkaispoika ja selittäjä, joka simahti vasta kolmannella yrityksellä. Komenteli vain yöllä ja oli apukouluttajien hampaissa vaikka kuinka yritti näyttää viattomalta. Esitti puolikurssijuhlan parhaan tanssinumeron.

HUIKURI KAUKO -42 Liperi. Piti kaikkia töppösinä. Kiersi mielellään vastimen mutta tarttui harjanvarteen kuin mies milloin tuvan kunto sitä vaati.

LUUKKO MATTI -41 Vaasa. Rauhallinen nyrkkeilijä, joka ei viitsinyt lukea Spengleria vähäisempiä filosofejä. Aiheutti tuvalle öisiä sydänkohtauksia: herätys vai hälytys – Luukko vain. Luukko ruokaillut, kurssi ruokaillut.

IMMONEN PENTTI -42 Joensuu. Iltaloma, Pentti ja Mersu olivat erottamaton yhdistelmä. Tupa Simon Grand Old Man. Erikoistui alokkaan matkimiseen ja saavutti täydellisyyden joka sai joskus epäilemään.

JUNNILAINEN RISTO -44 Joensuu. Tuvan kiljukaulainen kuopus ja ainainen esimies. "Parijonoon." Kurssin parturi siivouspalvelun aikana, muulloin paahtoi RUK:a varten ohjesääntöjä.

IKONEN PERTTI -44 Tohmajärvi. Tuvan kuopus, joka asemastaan huolimatta uskalsi sanoa: "Onks sun paikkas siinä töpönen?" Hollménin taistelijapari. Käytti omalaatuista marssityyliä. Puolikurssin korpraali vaikka viettikin iltalomat koululla.

HOLLMEN ERKKI -42 Helsinki. Stadin kundi, joka nosti tuvan henkeä tarmokkaalla toiminnallaan. Asui enimmäkseen siviilipakettivarastossa. "Lampsautetaankos käppäräks vai mennäns kruudikselle?" Ei käyttänyt iltalomia.

ILVONEN AHTI -42 Rääkkylä. Ylioppilas ja salapinko vaikka nukkuikin korpinsiipensä sairaalassa. Etevä selittäjä. "Käy sinä siivoamassa, minun on mentävä WC:hen."

LINDBERG PENTTI -42 Suomussalmi. Paljasti korttinsa täydellisesti hymyilemällä tst:ssä. (Ainut kerta kun hänen nähtiin hymyilevän.) Ei tuntenut käsitettä loma. "Pannaanpas Jukaksi." LIIMATTA PERTTI -42 Kaltimo. Iltalomateknikko. Hävisi lauantaisin aina ennen iltalomatarkastusta. Jämerä ja nauruisa tyyppi. Nopea punkantekijä, joka hellitti kouluttajat hymyllään.

KYLLONEN VILJO -42 Kuhmo. Aiheutti tuvalle liikettä nukkuamalla leipäpala suussa ja kaapillinen tyynyn alla. Itsevarma suunnistaja, joka uskaltautui kartan ulkopuolellekin. Joka-iltainen luku- eli tv-lomien käyttäjä.

RÄSÄNEN ASKO -43 Juuka. Kurssin pelottavimman näköinen soturi, ainakin nukkuessaan suu auki. Käytti äidinkieltään taitavasti: "Ikonen, käytöksenne ei ole korrektia." – "Voi keho kun pääsis lomalle."

PEHTO PEKKA -42 Ilomantsi. Merkonomi. Osasi laskea ainakin työn ja levon edullisen suhteen. Paransi ryhtiään seisomalla päivittäin asennossa apukouluttajien tuvassa. Tunsi Joensuun tytöt kuin oman kenttäläpionsä.

TANSKANEN URPO -41 Polvijärvi. Tuvan nestori. Hiljainen ja vaatimaton kaveri. Kaappi- ja pinkkamestari sekä tuvan kirjuri. Sotilasnero, jota oman aikakauden kouluttajat eivät ymmärtäneet. Kirjoitti kronikkansa itse.

Lopussa seisoo

Toinen aloka aika on nyt takana. Osa meistä pääsee heti toteuttamaan täällä oppimiaan vaativia johtajantaitoja, kun taas toiset jatkavat matkaansa Katteluksen tien suunnassa. Eroamme siis, mutta olihan hauska tavata.

Oppilaskunnan päätehtävänä on luoda luja kurssihenki. Meitä muistutettiin aikoinaan hengen huonoudesta. Olen varma, että nuo huomautukset olivat paikallaan ja meidän parhaaksemme tarkoitettuja. Olimmekin lopulta kiitettävän yhtä, vaikka meitä oli lähes sata. Kiitän tästä teitä kaikkia, mukavat kurssilaiset.

Oppilaskunnan puolesta kiitän koulun johtajaa ja kantahenkilökuntaa siitä pätevästä opetuksesta ja ohjauksesta, jota olemme saaneet. Jokainen teistä kelpaa meille esimerkiksi tulevissa tehtävissämme. Te vaaditte meiltä paljon, ja annoitte vielä enemmän. Erikoisesti haluan kiittää kuraattoriamme, kers. Päivistä. Ilman Teidän innokkuuttanne ja tarmokkuuttanne olisivat oppilaskuntamme touhut jääneet vaille pohjaa.

Näkemiin, harjoitusosasto. Olen tyytyväinen suoritukseenne.

PUH.JOHT.

suurin

POHJOIS-KARJALASSA

KARJALAINEN

Virallinen levikki 37.655 kpl

Joensuun Autokalusto

TORIKATU 11
PUH. 4111

KIRJAPAINO OY SAVO

Kuopio - Puh. 14 868

P K O

Matti Hakkarainen
AUTOLIIKE
JOENSUU

RENGAS-APU

O. NUUTINEN
JOENSUU

Iltaomanne baareissamme vierähtävät nopeasti ja leppoisasti maukkaiden ja virkistävien tarjouksien parissa. Muistatthän osoitteet:

- KANAVARANTA
- KESKUSKUJA
- KAUPPAKULMA

TERVETULOA!

Joensuun Ymp.
Osuusmeijeri

KONTIOLAHDEN
SOTILASKOTI-
YHDISTYS R.Y.

RAUMA- REPOLA OY

LIHAKUNTA

JOENSUU

By **Kemiläinen**
Autoliike

Kauppakatu 8-10

Maakuntamme nyky-
aikaisin suurleipomo

KARJALAN LEIVÄN

LEIPOMO

Joensuu

Teuvo **HEISKANEN**

Koskikatu 7

RAKENNUSTOIMISTO
Y. I. IMMONEN OY

Joensuu

Rantakatu 27 A, puh. 3871

JUHLAVA
MAKEIS-
SEKOITUS

60:—

SOK-Osuuskaupat Pohjois-Karjalassa

KESKUSOSUUSLIKE
HANKKIJA

Joensuun konttori

**VAATE JA URHEILU
A. Lukin**

KITEE, PUH. 182

Kiteen Talouskauppa

KITEE, PUH. 199

Kiteen Ruoka-aitta

PUH. 213

KUVA-KARJALA

JOENSUU – SILTAKATU 22
PUH. 2129

Joensuun Optiikka Oy

KAUPPAKATU 27 – PUH. 3193

**JOENSUUN KIRJA- JA
PAPERIKAUPPA OY**

Pielisen Kumi Oy

LIEKSA

**LIEKSAN KIRJA- JA
PAPERIKAUPPA OY**

ITÄ-SAVON PUU OY

JOENSUU

Urheiluliike

PAJARINEN & K:NIT

JOENSUU

TARMA OSAKEYHTIÖ

TORIKATU 19 – JOENSUU

VELJEKSET

KUOKKANEN OY

OUTOKUMPU, PUH. 5499

OSAKYHTIÖ

GUST. RANIN

KUOPIO

TERÄS OY

JOENSUU

**KELLO-, KULTA- JA
OPTILLINEN LIIKE**

T. Kauhanen

LIEKSA – PUH. 452

Rakennustoimisto

S. A. TERVO OY

**Pohjois-Karjalan
Autoalan liikkeiden**

Yhdistys ry

KÄHKÖNEN OY

JOENSUU

KITEEN

KUVAPALVELU

KITEE – PUH. 149

Lieksan Koneaitta Oy

PIELISENKATU 8
PUH. 448

**LIEKSAN KAUPPA-
OSAKYHTIÖ**

**MAATALOUS
JA KONE**

JOENSUU

Oy Birger Hallman

KUOPIO

**KUUSIMON
KIRJAKAUPPA**

JOENSUU

KIITOKITEE OY

**RUOKALA KALEVALA
KORHOSEN LEIPOMO**

JOENSUU – RANTAKATU 15
PUH. 3498

**POHJOIS-KARJALAN
AUTO-OPISTO**

JOENSUU

Kustaa Surakka Oy

Joensuu – Ilomantsi – Kitee
Lieksa – Outokumpu

EDULLISTA ON PÄIVÄTYÖN PÄÄTTYÄ ANTAA ENSIN HEINIÄ JA SEN JÄLKEEN KAUROJA. SO X 367:3

MAANPUOLUSTUSKORKEAKOULU.KIRJASTO

000 00 57977

Pohjois-Karjalan Kirjapaino Oy Joens